

Ζερό

Ζερό, το, άκλ. ουσ. [<γαλλ. zéro <ιταλ. zero <αραβ. sifr (= κενός)]. **1.** το μηδέν: «είχες εισπράξεις σήμερα; - Ζερό, φιλαράκι μου ». **2.** (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου) τρόπος παίξιματος στο κουμ καν, που παίζεται μια κι έξω, χωρίς να γράφεται το αποτέλεσμα κάθε κόλπου μέχρι να τελειώσει η παρτίδα: «επειδή ήμουν βιαστικός, παίξαμε δυο ζερό»·

- είμαι στο ζερό, βλ. φρ. έρχομαι στο ζερό·

- έρχομαι στο ζερό, **α.** επιστρέφω στο ίδιο σημείο απ' όπου ξεκίνησα, δεν εξελίσσομαι: «μετά από τόσες ώρες συζήτηση κι εκεί που έδειχνε πως είχε μπει στο νόημα, μου πετάει ξαφνικά μια κοτσάνα κι ήρθαμε πάλι στο ζερό». **β.** αποτυχαίνω τελείως, είμαι ξοφλημένος, πάνω πάτο: «μόλις τον άφησε η γυναίκα του, ήρθε στο ζερό || έκανε τολμηρές κινήσεις στην επιχείρησή του και κάποια στιγμή ήρθε στο ζερό»·

- φτάνω στο ζερό, βλ. φρ. έρχομαι στο ζερό.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας